

കവിതകൾ

♦ അമീൻ വി ചുനുർ

തെറ്റിഖാരണകൾ

തെറ്റിഖാരണകൾ പുഴുവാൺ...,

ഇലകൾ കടിച്ചു മുറിക്കുന്ന പോലെ അവ;
സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതലങ്ങളിൽ
ഓടകൾ സൃഷ്ടിക്കും..
പിനെ, കറിയിലിടാൻ പോലും പറ്റാതെ
നമ്മളവ ചവറ്റു കുട്ടയിലേക്ക് തളള്യും..

പരദുഷ്ടണം

പരിചകൾ മരന്നു വെച്ചുവനെ
മാഞ്ഞുത്തു ബെട്ടി, തുണ്ടമാക്കി,
പകിട്ടു കഴിക്കാൻ മാടിവിളിക്കുവോൾ
നുണ പായുകു..,
പുർണ്ണ വെജിറ്റേറിയനാണൊന്ന്

സ്നേഹം പോലെ

സ്നേഹം പോലെ എന്നോ ഒന്ന്
ഇന്നലെയും എൻ്റെ വാതിലിൽ മുടി..
ഉണങ്ങിയ വുണ്ണുന്ന്; അതുമാത്രമായിരുന്നു
അബന്നാൻറെ ക്രഷ്ണം..
സ്നീൽ പാത്രത്തിൽ വുണ്ണുന്ന നിരത്തി
ഞാനവനെ വിളിച്ചു;
മുത്ത ഇക്കാൻറെ വിട്ടിൽ നല്ല ശ്രേഹമഡ്യ് ഗൈസുണ്ട്..

സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ എന്ന് ശേറ്റച്ചു..;
കട്ടൻ ചായ പോലും കുടിക്കാതെ അവൻ
പട്ടിറിഞ്ഞിപ്പോയി.

നാട്ടിലേക്ക്

സ്നേഹം നിരച്ച്, വന്നിരിഞ്ഞി അയാൾ;
വലിയ കോളുക്കളെനുമില്ലാതെ;
കാറിൽ വല്ലാതെ മുകത; കുട്ടികൾക്ക് ചിത്രിയില്ല..
പുറത്ത്, പാണ്ടുകൊണ്ടിലിക്കുന്ന
റൂക്ഷങ്ങളോടൊപ്പം തിരിച്ചു പോകാൻ
അയാളുടെ മനം കൊതിച്ചു..

തിരിച്ചു വരവ്

ഈ പ്രകൃതിയെ വിട്ട് എങ്ങനെ മടങ്ങും
എന്ന് തല പെരുത്തു..
അവൻ; പുതുക്കിയ ചാർഡ്ഫുത്തു നിരത്തി..,
മകൻ; ഒരു വിചിത്ര ജീവിയെ കണ്ട പോലെ
അയാളെ നോക്കി..,
പെങ്ങമാർ; തല തെട്ടിച്ചു
പുച്ചതേതാട ചിരിച്ചു..
മുകത.. നിറുംപുത..
അവസാനം; ഏലിംബർക്കുമായി
അയാൾ വീണ്ണും വന്നി കയറി..
ഇപ്പോൾ, മരങ്ങൾ അയാളെ പറ്റിച്ചു
പിറക്കോട്ടോടുകയായിരുന്നു..